

عنوان مقاله:

حاشیه نشینی و آسیب های اجتماعی و شهری آن (مورد مطالعه کلان شهر رشت)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی روانشناسی علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مجتبی احمدی چال سرا - مدرس دانشگاه و فعال فرهنگی و اجتماعی

خلاصه مقاله:

در کشورهای در حال توسعه حاشیه نشینی به محلات فقیری اطلاق می شود که در کنار کلان شهرها و شهرهای بزرگ به وجود آمده و دارای اسکان غیر رسمی و بدون هیچگونه ضوابطی بوده و ساکنین این مناطق نتوانسته اند از نظام اجتماعی و اقتصادی بهره کافی را ببرند. کمبود امکانات در این مناطق و عدم توجه به آن باعث بروز ناهنجاری های اجتماعی، فقر بهداشتی، گسترش اعتیاد، بیکاری و ساخت و سازهای غیر اصولی شده است. در این تحقیق سعی شده با بررسی موارد و مشکلات عدیده حاشیه نشینی کلان شهر رشت شرایط را در این سکونت گاه ها با جامعه آماری تحلیل نموده و راهکاری مناسب جهت خروج از این معضل ارائه نماید. طبق یافته های تحقیق در این مناطق بین شرایط اقتصادی خانواده با ارتکاب جرایم اجتماعی رابطه مستقیم وجود دارد و هرچه قدر خانواده از لحاظ فرهنگی در فقر فرو رفته و همچنین امکان تحصیل و اشتغال برای اعضای خانوادهمیسر نباشد دچار رفتارهای پر خطر و هنجارشکنانه می شوند. همچنین بدست آمد که رابطه یمستقیمی بین دافعه اقتصادی، رفاهی و اجتماعی محل سکونت قبلی با جاذبه اقتصادی و اجتماعی و بهبود شرایط کار در محل سکونت فعلی وجود دارد که منجر به مهاجرت به مناطق شهری شده است.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، آسیب های اجتماعی، کلان شهر رشت، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662930>

